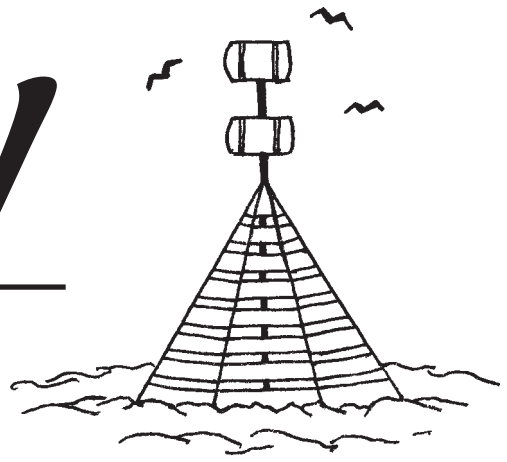

SPIRAN

Legdeå-Sikeå Intresseförening – Årgång: 10 nummer: 2

Med sikte på framtiden

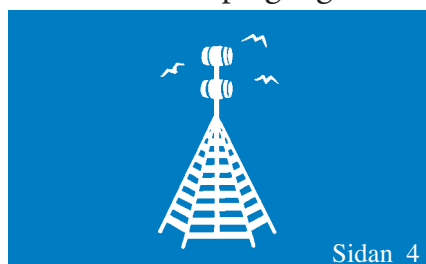
Anna-Lena Löfgren och Bert-Ove Ståhl, Sikeå pistolskytteklubb, har en fullträff på kornet. Sista sidan.

Den som
väntar...

Sidan 3

Nu är den på gång....

Sidan 4

Vad är det som händer?

Sidan 6

Vi blir bara fler och fler...

Det är ju tradition att nyinflyttade under året presenteras vid paltfesten på våren. En fin tradition som jag hoppas att Träffpunkten-föreningen ska orka hålla igång många år framåt. Årets bjöd på rekordantal både vad gäller antalet gäster och antalet nyinflyttade. Hela 35 stycken bybor var särskilt inbjudna och ett 20-tal var på plats.

BEFOLKNINGEN I VÅRA byar har glädjande nog ökat under de senaste

åren och är nu uppe i ca 360 personer. Fortfarande finns ju några hus som står tomma så fler är välkomna att flytta in.

Det finns också vissa förhoppningar om nybyggnation sedan några umebor som är intresserade av hållbart boende hört av sig. Det område som verkar vara mest intressant är Stiftelsen Sikeå hamns mark mellan Mias gränd och Brännstavägen. Utformningen av området kommer att presenteras i en skiss längre fram.

I BRÄNNSTAN HAR nu två hus som varit till salu en längre tid, "Katthuset" och före detta Hans Sandstens fått nya ägare, så det börjar röra på sig på husmarknaden.

Ett varmt välkommen från LSI-styrelsen till alla nya bybor.

Bäckström har ordet

Verksamheten 2003:

Ideellt arbete är nyckelordet

ALLA VÅRA OLIKA verksamheter bygger helt och hållet på ideella krafter. Alla kan vara med och hjälpa till, liten som stor. De pengar som kommer in via campingen och olika arrangemang går oavkortat till utveckling av byn.

Den stora förändringen för året är att Andra Varvet nu blivit en självständig ekonomisk förening, mer om det på sista sidan.

I år finns flera saker på programmet. "Sikanska" flaggan ska tas fram. Styrelsen har fått i uppdrag att undersöka kostnaderna för att ta fram både en stor flagga och en fasadflagga. Det vinnande motivet blev Spiransymbolen på blå botten – förslaget inlämnat av Eva Johansson från Laxbacken. Kostnaden för en bildekål ska också kollas liksom också nya T-shirts för LSI.

Skönhetsgruppen har lämnat ett förslag till försköning av grönområdet vid Kors-

vägen. Där vill man iordningställa en stor anslagstavla, bänkar, en bro över bäcken, en önskebrunn och allt inramat av ett vackert staket.

På hamnområdet fortsätter arbetet med att göra i ordning Sikeå Havscamping, bland annat ska en reception och kaffe-stuga ställas i ordning i den före detta Kryssprickenstugan.

Kontakter finns med Västerbottens läns-museum för att kunna göra något bra av Varvsstugan och vandringsleden i hamnen. Utställningen Sikeå lastageplats i bilder, som sammanställts under vintern, ska visas i Stora magasinet i sommar. Östersias badplats ska få en översyn och en grillring. Spårvägen ska också ses över liksom även våra anslagstavlur och vägs-kyllar.

Vandringsleden i Legdeå är i stort sett klar och ska skyltas liksom även andra kulturminnesmärken som finns i byn.

ONSDAGSKVÄLLARNAS MUSIK-KAFÉER i hamnen kommer att fortsätta liksom även våra söndagskaféer under höst och vinter. Allemanutdagen, Fettisdagsfirandet och Gökotteutflykten kommer att genomföras som tidigare är liksom även Hamnmarknaden.

SM-spel både i boules och beachvolley ska genomföras.

Projektet för byaväxthus, jordkällare och minigolfbana läggs på is så länge – vi är inte tillräckligt många för att kunna arbeta med detta just nu.

Mycket är alltså på gång och Du har säkert också idéer som Du vill se genomförda och som kan bidra till att göra våra byar ännu trivsammare att bo i. Kläm fram med dem! Vi i styrelsen tar gärna emot förslag!

Sture Bäckström/ordförande

Redaktion:

Tor Anesäter,
Ingemar Nilsson,
Katrina Norqvist,
Gunnar Lundmark,
Sven-Erik Lundström.

E-post:

toranesater@
hotmail.com

Ansvarig utgivare:

LSI:s styrelse.

Tryck: Tryckeriet i
Robertsfors AB.

Prenumeration: 50
kronor. Pg 176818-3
Lola Nyman
0934-150 83.

Spiran 2003:

mars (manusstopp 15
feb), juni (15 maj) och
oktober (15 sep).

Legdeå/Sikeå Intresseförening

c/o Sture Bäckström
Brännstan 153
915 93 Robertsfors
0934/15353

E-post:

lsi@robertsfors.se

Bagarstugan

Bokning:
Wanja Brorsdotter
0934-152 10

Sikeå havscamping

Bokning husvagnsplatser:
Gunnar Lundmark 0934-15116
Bokning campingstugor:
Sture Bäckström 0934-153 53
Sture Svahn 0934-151 92

Andra Varvet

Maud Sjöberg
0934-153 15
Ingrid Hanke
0934-150 13

Andra Varvet blir ekonomisk förening

SEKTIONEN ANDRA VARVET har i samråd med Legdeå/Sikeå Intresseförening givits möjlighet att starta en fristående verksamhet enligt föreningens mål och inriktning. Andra Varvet har gjort en ansökan om att få registrera sig som ekonomisk förening.

Medlemmar i föreningen ska vara bosatta i Legdeå / Sikeå, bidra med en årlig ideell arbetsinsats mellan 30 till 60 timmar samt betala en kontant insats.

LSI HAR LÅTIT Andra Varvet behålla

sitt kapital genom att göra en insats på 100 000 kronor och därmed erhållit medlemskap i den ekonomiska föreningen samt möjliggjort en fortsatt verksamhet. Andra Varvet tackar LSI för förtroendet.

Ändamålet ska även fortsättningsvis vara att sälja begagnade saker, fungera som träffpunkt och skapa arbetstillfällen.

Vid eventuell upplösning av föreningen återbetalas gjorda insatser sedan verksamheten avvecklats och medlemmar uppmanas att bidra till fortsatt utveckling av byarna Legdeå och Sikeå.

Vill Du vara med att på detta sätt bidra till byns utveckling? Du kan inte räkna med någon egen ekonomisk vinning eftersom eventuellt överskott genereras in i verksamheten, men du garanteras nöjet att bidra till arbete åt byns ungdomar, verka för en levande bygd och möten med många trevliga människor.

Är du intresserad av att bli medlem? Kontakta Maud Sjöberg (153 15) eller Ingrid Hanke (150 13).

Andra Varvet genom Maud Sjöberg

Först till kvarn...

”Vad kul att så många redan är här” orden är Maud Sjöbergs en stund innan Andra Varvet ska slå upp portarna för ännu en säsong, den sjunde i ordningen. Och visst är det så ”AV” är en riktig publikmagnet nere i Sikahamn. Många fynd gjordes säkert för dem som var först till kvarn.

Ridklubben Sandgården kursade korn med bröd och Lola Nyman lockade med gofika.

Succé, förstås...

Den som sover syndar icke

I SIKEÅ BODDE en lokförare vid namn Olov Flank-Johansson, men som han var mörkhyad hade fått smeknamnet "Svart-Olle". Han fiskade på nätterna och körde växellok nere vid hamnen på dagarna. Detta gjorde att tröttheten infann sig ibland. Han sade då till grabben som var växlare "att lägga växel till rätt spår" Medan vi väntar på tågsättet med massabalarna från Robertsfors, så tar jag mig en tupplur.

Han somnade på träslafen direkt, och eftersom han sov djupt och det var många rackartyg som förekom nere vid hamnen, så var det ett bra tillfälle att ta och spika fast Olle i bänken. Sedan skulle grabben komma, och väcka lokföraren, som nyvakna, då inte kom upp. Att höra sina arbetskamraters skratt var väl den tidens mobbing.

Jag blev så granne med denne Olle Flank-Johansson Den mannen älskade troligen snöskottning, för han kunde vara ute många timmar med

snöverktygen. Han började att plana till alla ojämnheter, med den första snön. Gården var full av ojämnheter, men nu det blev som ett dansgolv.

Sedan var kanterna skurna och trådraka under hela vintern.

Ja, han styrde ut snön så det var inte var så höga kanter, men raka var dom. Jag mins från min barndom hur Rudolf Jansson och jag åkte skidor genom Olles gård och då trampade vi ned snökanterna.

Han skällde inte, han bad oss "att inte förstöra snökanterna".

Det gick att åka en annan väg och vi var troligen snälla. Det ryktades om att denne Olle kunde dricka kaffe, direkt ur termosflaskan Men det beror ju på hur varmt kaffe, man fyllt den med.

Men Helge Bäckström och jag fick tillfälle att testa detta på kolkajen där Olle, Helge och jag kolade en båt (lastade båten med kol).

Vi skulle dricka kaffe, och jag bad Olle om en slurk kaffe, då öppnade han flaskan och nog var kaffet varmt. Men som tur var hade Helge två flaskor, en var min, men inte märkte Olle något av vårt fiffel, utan han drack direkt ur sin termos.

Det var Helge som visste om Olles förmåga att dricka varmt.

Vid datorn

Dan Viktor Pettersson

I väntan på posten

Kluriga gubbar kan sägas om Olle Johansson, Herman Holmgren och Gunnar Pettersson. Dessa träffades dagligen, och satt på min källarbrygga och väntade på postbudet. Det var nog inte bara sanningar som kom fram och kom då Evert Karlsson förbi så kunde vad som häst ha inträffat. Jag hörde många gånger Herman och Olle diskutera och jag tänkte dom kan inte bli sams mera. Herman börja gå hemåt, Olle tog renvatten ur brunnen och sa då

"vänta på mig Herman, vi ska ju samma väg". Så det var inte så farligt som jag tyckte det hördes.

En gång sa Olle att han hade fiskat och vakat mycket de sista dagarna. Då svarade Herman "Ja det blev sent i går kväll, för mig också, ja spela med pojka dära bruke" Herman var en god musiker, var med på stumfilmens tid. Ja sa Olle jag såg då du släckte lyse "Jo men ja steg upp tidigt i morse" sa Herman. Då svara Olle "Jag såg då hä vart ljust".

SIKA-FLAGGAN

NU ÄNTLIGEN är den på gång, Sikeås egen flagga. Det har tagit lite tid att hitta tillverkare av fasadflaggor, och då menar jag snygga sådana!

Beställning är nu gjord på 50 flaggor. De är redan tryckta, men de ska ju också fällas och sys i fästögglor. Och så kom det här med semester...

Men tillverkaren har lovat att senast till Hamnmarknaden (9 aug) ska de finnas hos oss. Då är det bara att ställa sig i kön!

K

Bredband - förbättrar det kommunikationerna?

OM INITIATIVET och engagemanget var lika stora som intresset, skulle hela Sikeå-Legdeå ha kontakt med cyberrymden i dag, dvs bredbandsuppkoppling.

För ca tre år sedan kom en grupp fram till att Radiolan var en bra och billig lösning. Det inbjöds till möten, det knackades dörr och informationslappar sattes i händerna på folk.

Jo, alla ville ha bra uppkoppling, men mycket få visade det intresse som behövs för att gå vidare och planera var och hur nya basstationer skulle placeras ut i byarna.

En grupp hushåll, som har fri sikt till Spirans skorsten, kör nu sedan början av året Radiolan med gott resultat. Ett första steg

till vidare utbyggnad.

Då poppar plötsligt Sikeå Hamns Bredbandsförening upp. Det ska grävas fiber i byn. Ett gott initiativ då det i år finns nya fräscha bidragspengar till bredbandsutbyggnad.

Men, fiberuppkopplingen gäller bara Sikeå hamn och Brännstan. (Och så Jomyra, Granskär, någon på berget och ridhuset...)

Till denna uppdelning av byn har inte minst kommunens IT-samordnare A Kärnebro bidragit. Först stöttar han Radiolanutbyggnaden (där alla bybor inbjöds att vara med). Sedan tas initiativ till fiberdragning av en mindre grupp i Sikeå Hamn. Detta stöttar även herr Kärnebro - samordnaren.

Om vi inte kan få kommunikationerna att fungera mellan folk på marknivå, hur ska vi då någonsin få kommunikationerna via radio och fiber att fungera?

Radiolan och fiber är alldeles utmärkte tekniker att kombinera, speciellt i så utspridda byar som Sikeå/Legdeå. Men då måste vi börja prata med varandra och samordna, hela byn. Och det är bråttom.

Fibergrävningen är redan i gång och görs ingen samordning nu blir det ännu mer "vi och dom" - en grupp som kör Radiolan, en grupp på fiber och en grupp, den största, som blir utan.

Katrina Norqvist
Lars Wallmark

När en sensation slog ner i byn!

Även om vardagen i min hemby Sikeå inte var händelselös, så var den befriad från sensationer. Vad som timade utanför bygränsen visste vi inte så mycket om. Visst läste vi "Kurin" eller "Folkblae", men det var långt mellan radioapparaterna och TV var oss helt främmande. Vi proppades inte med goda eller dåliga nyheter. När de äntligen kom var de inte så heta, inte så många och minst av allt rubrikfeta.

Men visst kunde det hända saker. Någon for till Amerika, någon kom hem. Någon blev "bårnut" utan att man riktigt visste vem som var far. Någon for till stan och tog ut "ranson på boka". Stabbläggarna knegade med sina bördor, segelfartygen kom och gick liksom vagnarna på den smalspåriga järnvägen genom byn. Ibland stod strömmingen packad "ti sköta" och då blev det ett väldigt ståhej kring bodar och saltkar. Men det var ingenting som direkt skakade tillvaron.

Inte ens Abrahamsson, som gick på vattnet nere vid kajen, kunde ändra på rutinerna. Vi haddrog separatorn, handkärnade smöret och oroad oss inte om "strömmen" försvann. Det var lika kallt, eller varmt, ute i farstuskrubben eller i jordkällaren under köksgolvet, där pären, sylt'n och fläske stod.

NÄÄ, DET VAR LÅNGT MELLAN KNALLARNA. Men visst pratade man länge och väl om hur "tokut" n' Kalle von Ahn var när han kom med byns första personbil. Och visst var det en bedrövelsens tid när sågen lades ner och brädgården självdog. Lite över det vanliga var det dock när bion "oppi byn" brann ner, eller "Nickan" sjönk i sällskap med diverse andra flytetyg några stormiga höstdygn när havet steg över alla breddar.

Något av en sensation, om vi bara använt oss av det uttrycket då, var det dock när ett lotterivinst på 50 000 kr damp ner i byn i början på 30-talet.

Fem personer delade på vinsten, däribland Oskar, eller Stor-Spalla, som han allmänt kallades, plus hans mor. Ingen kunde ha behövt pengarna bättre än de två. De representerade fattigdomen när den var som svårast på den tiden. Nu regnade det 20 000 kr över ett hem som saknade allt utom ungar, löss och gott humör.

Ohyran hade rotat sig så fast att fattigvården några år tidigare sett sig nödsakad att bränna Oskars hem. Inte utan protester från familjeskaran,

för under armodets yta fanns det en hel del stolthet.

Någon kanske tyckte att Oskars pappa var "karut", och det är möjligt. Men han visste väl att det nya hem som byggdes vid sidan om askhögen efter det gamla, satte honom i nya skulder.

Och så kom då vinsten! Oskars föräldrar kunde fara "dita Bruke" och göra rätt för sig. Det var en hederssak, inte minst för den fattige. Nu kunde dom "si folke ti öga" igen.

Det kunde Stor-Spalla också. Öknamnet hade han fått efter en boxare av internationella mått. Varför är oförklarligt, för Oskar var skapt ungefär som jag, det vill säga, han vågade på sin höjd "köks" (titta på) när storpojka slogs.

Oskar hade också en yngre bror, döpt till Gustav Odolf. Mamman snålade inte på kungliga namn. Det hade hon i alla fall råd med. Naturligtvis fick han heta Lill-Spalla.

NÄR VINSTEN KOM vårdades Oskar på sanatoriet för lungfel. Samma dag budet kom om pengavinsten, steg han upp ur sängen, drog på byxorna och for hem.

Nu började ett nytt och ganska hektiskt liv för Oskar. Han var fri och oberoende, rent av förmögen. Han dammade av fattigoket, klädde upp sig och blev plötsligt centralfiguren i de gäng som roade sig. Oskar fick massor av kompisar. Han var ingen Valentino-typ. Tvärtom. Han var "vinn och skack", rostig i rören för runt och allmänt "skröneväxt". men han hade ju pengar och då kom också de brudar, som tidigare hade nobbat honom.

Oskar roade sig kungligt, korsade dansbanorna i bil, söp och fröjdade sig åt livet, så länge lotteripengarna varade. Men en dag stod han där åter barskrapad, kompisarna försvann.

Inte grävde Oskar ner sig för det. Han började knega ungefär som förr, tog vad som fanns, sökte sig ut och försvann så småningom från bygden.

Nu har dock Oskar återvänt igen. För alltid. För en tid sedan läste jag på VK:s familjesida hur han myllats ner på kyrkogården hemmavid. Tyst och stilla.

Men inte glömd. Stor-Spalla gick till byns historia den dag han blev tvärförmögen och "söp så frisk" som man sa.

Till sanatoriet återvände han nämligen aldrig.

Eric Wallmark 1980

Noterat på byn

Det ska böjas i tid...

VANDRARHEM I HAMNEN? Nej det har vi inte men däremot ett vandrande hus. Den gamla klubbstugan som nu får en ny brädfodring och skall bli den nya receptionen.

Detta hus stod nere vid hamnen, på Andersson och Edströms såg, och var då ett hus för att torka arbetarnas kläder och var deras matsal. Sedan övertogs huset av Robertsfors AB och flyttades då utanför såghuset (nuvarande Andra Varvet).

På 70-talet när bågskytteklubben "Kryssprickarna" var som störst, flyttades huset en vinter upp till bågskyttebanan som de gjort i ordning. Banan låg på Silverrotet, som tillhörde Erik Holmgren.

När sedan klubben lades ner, så togs huset ned till hamnen igen. Man får hoppas att nu den femte flytten blir den sista, och att huset har kommit på rätt plats.

Minnen av Ann Charlott och Dan Viktor

■ Jämmerdalsvägen fortsätter att vara en jämmerdal. Om LSI och vägföreningen slår sina kloka huvuden ihop så kan kanske bron och vägen få en ansiktslyftning. (Red)

Hemvändarmiddag

- Lördag den 9 augusti klockan 16.00.
- Hemvändarmiddag för hemvändare och bybor.
- Underhållning av PRO:s teatergrupp.
- Anmälan för middag till Lola och Curt Nyman, tel 150 83 senast måndag den 4 augusti.

Välkomna!

Eva Walheim, till vänster, går igenom kvällens uppgifter för Jörgen Anesäter, Oskar Lindfors och Alicia Walheim.

Stigfinnare i Legdeå

FÖRSTA TORS DAGEN i juni hade Robertsfors IK förlagt träningsorientering i trakterna omkring Legdeå. Eva Walheim var instruktör och hon hade lagt ett antal banor med varierande svårighetsgrad.

Allt eftersom troppade ungdomarna av ut i terrängen och kvar blev några huttrande föräldrar, det blåste en snål och kall vind den aktuella kvällen.

Redaktören fann det för gott att röra på påkarna för att hålla värmen, med ett par kliv var man så att säga ute bland grönsakerna. (Red)

En bit upp efter Gammellandsvägen blev det läge att kolla karta och kompass.

Sikeå blev rikt belönat

VID BRUKETS DAG delades pengar ut från Ethel och Gunnar Larssons Fond.

Först fick Sikeå SK Byasektion, föräldragruppen som tränar byns småstjärnor sin check på 10 000 kr. De som representerade denna grupp var Laila Boström, Richard Rönnholm, och Tomas Carpelan. Det är Laila Boström och Elisabet Holmgren som har ansvaret och sköter träningen.

Vi har kunnat glädja oss åt deras underhållning under några år nu, och de blir bara proffsigare med åren. Extra krydda i år, var att vi fick se även två äldre stjärnor på scenen. Mycket roligt inslag.

Som numro två, var det damerna som planerat Korsvägsparken som fick ta emot en check, även den på 10 000 kr. I den gruppen finns Åsa Bäckström, Laila Andersson och Ann Charlott Nordlund. Arbetet har påbörjats vid Korsvägen, med lite röjning och att ta ned någon storbjörk. Men nu behövs alla krafter nere vid Campingen, så det fortsatta arbetet har inte kommit igång.

Det som har blivit föreslaget att finnas där i parken är följande: En valvbro över bäcken, några soffor, en, samt en infospira (annonspelare) för kommande arrangemang i Sikeå.

Vid datorn Ann Charlott

Gökotta 2003

ÅRETS GÖKOTTA, som genomfördes i strålade väder, samlade ett 20-tal deltagare, som med utgångspunkt Träffpunkten, ställde kosan mot Legdeå.

Första anhalten var Nilsson-Hankes. Där berättade Ingemar om väderkvarnarna som funnits i byn. Sedan kom samtalen in på de arkeologiska utgrävningar som gjordes vid Kustlandsvägen för några år sedan. Detta inspirerade till många utvecklingar, så uppehållet varade en god stund.

Färden fortsatte längs den backiga men cykelvänliga Gammelandsvägen. Vi vägskälet till Legdeviken gjordes halt, och man spånade om de fasansfulla händelser som utspelat sig på avrättningsplatsen, väster om vägen.

Så småningom kom man fram till Legdeviken, och fikaväskorna plockades fram. Där berättade Fred Ågren, mycket initierat, den lilla utskeppningshamnens historia.

Någon hade hört talas om någon som eventuellt hört göken, men den här gökotte-morgonen lyste den med sin frånvaro. Det var ändå inget besviket sällskap som så småningom upplöstes och var och en cyklade hem till sig.

Gunnar Lundmark

Födelsedagsfirande i campingstugorna

UNDER MIDSOMMARHELGEN invaderades stugbyn vid Sikeå Havscamping, av släkte Lindbäck från Överkalix. Mamma Agnes kom med sju av sina barn, numera utspridda över norra Sverige och Finland. Anledningen till besöket var att åttonde barnet, Margareta, fyllde jämnt. Hon är med maken Bengt och barnen Nils och Anna, sommarboende i "Ståls går'n uta Ön". Ännu en nisch har öppnat sig för de populära stugorna.

Gunnar Lundmark

Räddningsbragden vid Kap Horn

FRÅN SJÖHISTORISK ÅRSBOK, 1979-1980, har jag hämtat denna berättelse om en dramatisk räddningsbragd.

”Det engelska barkskeppet Shalimar från Greenock med 19 man ombord drev i sjunkande tillstånd inte långt från Kap Horn, då hon på eftermiddagen den 4 augusti 1887 upptäcktes av barkskeppet Robertsfors, byggt i Sikeå 1883, där hon också var hemmahörande.

Robertsfors var på väg att runda ”Hornet” i västlig riktning på resa Montevideo-Valparaiso i Chile. Från det svenska fartyget förbereddes bärgningen av den engelska besättningen genom att man göt olja på vågorna för att dämpa sjöarna. På grund av rullningarna var det omöjligt att sätta livbåten i sjön på vanligt sätt. Den riggades med taljor i underrarna. När den fått tillräcklig svängning kapades linorna och livbåten kom på det sättet långt från fartygssidan.

Livbåten bemannades med sex frivilliga. I sken av bloss lyckades det för den svenska besättningen att föra över det engelska skeppets besättning undan för undan. Till slut hade man bara den engelske kaptenen kvar. Han släpades i vattnet i en tamp efter livbåten och kom i säkerhet även han. Strax efter sjönk Shalimar.

Robertsfors, som torde ha haft 13-15 man besättning hade nu ytterligare 19 man ombord att försörja. Man kämpade mot västlig storm dag efter dag, utan att komma någon vart. Efter 27 dagar från räddningen räknat, låg man fortfarande vid Kap Horn. Provianten började tryta. Kaptén Brandt beslöt då att gå tillbaka till Montevideo, vid La Plata-flodens mynning.

Efter ett par dagar vände dock vinden och kaptén Brandt vände då också han, ett beslut som måste ha varit svårt att ta.

Nu gick det bättre och den 13 september 1887 nåddes Valparaiso 155 dygn efter det att man första gången avseglat från Montevideo.

Kaptén Lars-Erik Brandt hade ådragit sig lunginflammation under resan och dog på sjukhus i Valparaiso.

Den engelska besättningen hade lämnat Robertsfors i Valparaiso. När manskap och befäl återkom till England, beskrev tidningarna räddningsbragden som ”utan motstycke i sjöhistorien”. Åtta månader efter räddningen angjorde Robertsfors Hull. Engelska marinfartyg sköt hederssalut för barkskeppet från Sikeå. Ett marinfartyg lade till vid Robertsfors, befäls personer kom ombord och tackade för räddningsbragden och i land blev det fest till svenskarnas ära.

Kaptén Brandt fick postumt en fin vinkanna i silver. Livbåtsbesättningen fick drottning Victorias hedersmedalj och varje besättningsman på Robertsfors fick fem pund.

Vinkanna hade följande text:

”Present by the British Government to Mr. Lars-Erik Brandt, master of Swedish barque ”Robertsfors of Sako” (Sikeå). In acknowledgment of his humanity and kindness to the shipwrecked of the barque Shalimar of Greenock, whom he rescued at sea on the 4th of August 1887.” ”

Nedtecknat av Gunnar Lundmark

Huka er, nu laddas det om

SIKEÅ PISTOLSKYTTEKLUBB startades 1992 vid Hamptjärnen två kilometer nordost om Sikeå, marken arrenderas av Gösta Johansson.

Under åren har en komplett anläggning för pistolskytte tagit form. I skjuthallen finns 20 platser för skjutning på fasta och rörliga mål på ett avstånd av 25 meter. Möjligheter finns till duellställ för sport-skytte och fältskyttebana där kretstävlingar och utbildning pågår.

Prova på möjligheter finns, vilket sker efter överenskommelse. Annars finns planerade ”prova-på-aktiviteter” på sommaren.

Pistol, magnum, revolver och luftpistol är vad som är brukligt på banan.

Skytteklubben hoppas på fler sponsorer och en fortsatt utveckling av banan samtidigt som man – med sikte på framtiden – vill få in ungdomar i aktiviteterna. Självklart är alla andra också välkomna.

På tal om framtiden, pistolklubben smider planer på att samla allt skytte under samma tak, det laddas om med grövre kaliber om uttrycket tillåts... Spiran får all anledning att återkomma i ärendet längre fram.

Klubben förfogar över en klubbstuga med tillhörande taveförråd, vidare finns där även en grillring som ska brukas, men respektera reglerna vid banan.

För bokning kontakta Bert-Ove Ståhl. Telefon: 0934-152 59

Pistolsskytteklubben har byggt upp en riktigt trevlig anläggning och bättre ska den bli, säger Bert-Ove Ståhl.

Bert-Ove Ståhl.

FAKTA • styrelse 2003

- **Ordförande:** Bert-Ove Ståhl.
- **Kassör:** Stellan Beckman.
- **Sekreterare:** Curt Strand.
- **Ledamöter:** Kjell Löfgren, Patrik Johansson, Anna-Lena Lövgren (för inskolning).
- **Valberedning:** Rolf Neuman (sammankallande), Ulf Lövgren, Dennis Lundström.

Anna-Lena Lövgren.